

(520) “चिञ् चयने” (X-चुरादिः-1630. सक. सेद. उभ.)

ज्ञपादिः मित्संज्ञकश्च । [अ]

¹चपकः-पिका, चयकः-यिका, चिचपयिषकः-चिचययिषकः-षिका,

²चायकः-यिका ;

चपयिता-चययिता-त्री, चिचपयिषिता-चिचययिषिता-त्री, चेता-त्रीः ;

³प्रणिचपयन्-प्रनिचययन्-न्ती, चिचपयिषन्-चिचययिषन्-न्ती, चयन्-न्ती ;

चपयिष्यन्-चययिष्यन्-न्ती-ती, चिचपयिषिष्यन्-चिचययिषिष्यन्-न्ती-ती,

चेष्यन्-न्ती-ती ;

चपयमानः-चययमानः, चिचपयिषमाणः-चिचययिषमाणः, चयमानः ;

चपयिष्यमाणः-चययिष्यमाणः, चिचपयिषिष्यमाणः-चिचययिषिष्यमाणः,

चेष्यमाणः ;

⁴विचत्-विचतौ-विचतः, चप्-चपौ-चपः ;

चपितः-चयितः, चिचपयिषितः-चिचययिषितः, चितम्-तः-तवान् ;

चपः-चयः, चिचपयिषुः-चिचययिषुः, चयः ;

चपयितव्यम्-चययितव्यम्, चिचपयिषितव्यम्-चिचययिषितव्यम्, चेतव्यम् ;

चपनीयम्-चयनीयम्, चिचपयिषणीयम्-चिचययिषणीयम्, चयनीयम् ;

[अ] अस्य धातोः जित्करणसामर्थ्याणिचो वैकल्पिकत्वं बोध्यते । निजभावपक्षेऽपि शतृ-शानचौ भवतः जित्करणत् । निजभावपक्षे धातोः हलादित्वात् एकाच्त्वाच्च यलि—चेचीयकः इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि स्वादिगणपठित्त्विनोतेरिव (519) बोध्यानि । तथा सन्नन्तेऽपि चिचीषकः-षिका, चिकीषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि ज्ञेयानि ।

1. ‘चिस्फुरोणौ’ (6-1-54) इत्यात्वविकल्पः । आत्वपक्षे, आदन्तलक्षणे पुगागमे, ज्ञपादिपञ्चकपाठेन मित्त्वात्, णौ उपधायाः ‘मितां ह्रस्वः’ (6-4-92) इति ह्रस्वः । आत्वाभावपक्षे, वृद्धौ, आयादेशे ह्रस्वे च रूपम् । एवं ष्यन्ते सर्वत्र रूपद्वयस्योपपत्तिर्ज्ञेया ।

2. जित्करणसामर्थ्याणिचो वैकल्पिकत्वेन निजभावपक्षे शुद्धाद्धातोः चायकः-यिका इत्यादीनि रूपाणि प्रदर्शितानि ।

3. ‘शेषे विभाषाऽकखादावपान्त उपदेशे’ (8-4-18) इति नेः णत्वविकल्पः ।

4. अत्र यकारस्य वलि लोपे, ‘ह्रस्वस्य पिति कृति—’ (6-1-71) इति तुगागमः । न च स्थानिवद्भावः शङ्क्यः ; यलोपे तन्निषेधात् ।